

като принесе един жъртвъ за гръхове-тъ съдижъ за винаги отвесно на Бога” (Ев. 10; 12). “Зашото съ едно приношениe направи единажъ за винаги свършенни освящаемы-тъ” Евр. 10; 14.

Пытайте пакъ Св. Писаниe, и то отговаря:

4) Че тая голѣма жъртва, която е доволна за най голѣмый-тъ грѣшникъ, и за грѣхове-тъ на цѣлъ свѣтъ, ся приноси за ползъ на грѣшникъ-тъ само съ условіе на *покалпие* (а) и *впруваніе* (б) въ Христа. Съ тоя начинъ само може грѣшникъ-тъ да ся оправдаe.

а) “Богъ проче като прѣзрѣ врѣмената на невѣжество-то, сега повелѣва на всички-тъ човѣци на всякаждѣ да сл. *покайтѣ*” (Дѣян. 17; 30). “Покайте ся и обѣрнѣте ся да ся заличатъ грѣхове-тъ ви” (Дѣян. 3; 19). “Ако ся не покаете, всички така ще загинете” (Лука 13; 3.) “Казувамъ ви, че такава радостъ бива на небо-то за единого грѣшника, който ся кae.” Лука 15; 7. Виждъ и Мат. 3; 1: Дѣян. 20; 21: Іезек. 18; 3.

б) “Всички-тъ пророци свидѣтелствуватъ за него, че вслѣдъ, който повпрува въ Него, чрѣзъ негово-то име ще приеме прощеніе на грѣхове-тъ” (Дѣян. 10; 43). “И тъй оправдани чрѣзъ вѣръ имамъ миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Іисуса Христа” (Рим. 5: 1). “Като знаемъ че не ся оправдава човѣкъ отъ дѣла-та на законъ-тъ, тъкмо съ вѣръ-тъ въ Іисуса Христа, и ный повѣрувахъ въ Христа Іисуса за да ся оправдаемъ отъ вѣръ-тъ Христовъ, и не отъ дѣла-та на законъ-тъ: за-